

[Lasse Budtz]

folketinget, beslutningen må tages i folketinget.

Til hr. Gert Petersen vil jeg sige, at nulløsningen var jo et udgangspunkt for forhandlingerne. Man starter altid med et forslag. Der er ingen tvivl om, at nulløsningen i sig selv ville være vidunderlig, hvis det kunne gennemføres, at der ikke blev opstillet nogle vestlige raketter og de sovjetiske blev pillet ned, men der er desværre ingen grund til at tro, at dette kan gennemføres. Vi bliver nødt til at være så realistiske, at vi ser på de problemer, der kan opstå undervejs, og det er netop for at demonstrere, at Danmark ikke vil være med til en fuldstændig ukontrollabel udvikling, at socialdemokratiet har stillet dette dagsordensforslag.

Vi er med andre ord absolut tilhængere af forhandlingerne, som skulle medføre, at disse raketter overhovedet ikke opstilles, og vi er så stærkt tilhængere af dem, at vi gerne ser dem forlænget, hvis dette skulle være nødvendigt.

Jeg vil godt kunne vedkende mig hr. Gert Petersens udtalelser om stormagternes i længden selvmorderiske politik. Vi mener, at kernevåbenkapløbet har fået en karakter, som vi under ingen omstændigheder kan acceptere.

Hr. Arentoft stillede mig nogle spørgsmål. Disse spørgsmål har jeg i virkeligheden allerede besvaret i mit første indlæg; der er ingen grund til at gå i detaljer i denne forbindelse.

Udenrigsministeren stillede mig tre spørgsmål. Nummer ét: hvorfra ved jeg, at der foregår en udvikling ved siden af Genèveforhandlingerne i retning af opstilling f. eks. fra vestlig side af mellemdistanceraketter? Jeg må sige, jeg er lidt forbløffet over udenrigsministerens spørgsmål, idet jeg ved, at udenrigsministeren har en række særdeles velinformerede rådgivere. Det er endda offentliggjort af den amerikanske regering, at den er i gang med at gennemføre planer om fremstilling og senere placering af tusinder af mellemdistanceraketter, dels på skibe, dels på fly, nogle af dem i Nordsøen, nogle af dem i Middelhavet, nogle af dem i flyvemaskiner, som vel kunne flyve ind over Europa når som helst. Hvis man endelig vil gå i dybden – men det er der jo ikke tid til nu – kan man sige, at debatten om de 572 atomraketter i virkeligheden er absurd ud fra kendskabet til de amerikanske planer ud over de 572. På

samme måde har Sovjet, bl. a. ved dets forsvarsminister Ustinov, bebudet en opbygning.

Holland og Belgien lovede at give svar et halvt år efter, at dobbeltbeslutningen blev vedtaget i 1979, men har ikke givet det endnu. Endelig blot den ene oplysning, at forsvarsministrene tager altid forbehold, når de vedtager omfanget af infrastrukturprogrammerne i NATO. Det gælder formentlig også borgerlige forsvarsministre.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Også jeg stillede et enkelt spørgsmål til socialdemokratiet, som der imidlertid ikke kom svar på. Jeg spurgte i al enkelhed, om socialdemokratiet vil stemme for det dagsordensforslag, vi har fremsat, hvis ikke socialdemokratiets eget dagsordensforslag bliver vedtaget. Det ville være rart at få et svar på det.

Nu siger hr. Lasse Budtz, at socialdemokratiet ikke vil være med til at bevilge 40 mill. kr. til atomraketterne i maj 1983. Var det ikke rigtigt forstået, hr. Lasse Budtz? Det lyder trods alt af noget. Jeg giver hr. Lasse Budtz helt ret. Hvis ikke der i det mindste er så meget hold i den socialdemokratiske position, så er den dagsorden, socialdemokratiet har fremsat, helt og totalt til grin. Så er den et rent slag i luften. Derfor synes jeg, det er vigtigt at få afklaret, om det er rigtigt forstået, at der heri ligger en garanti fra socialdemokratiets side. Man bevilger ikke, man er ikke med til at bevilge de 40 mill. kr., som skal bevilges i maj måned eller deromkring i 1983.

Det harmonerer ikke helt med, hvad hr. Anker Jørgensen sagde, så vidt jeg forstod det, for hr. Anker Jørgensen sagde noget om, at man ikke på nuværende tidspunkt ville udtale sig om tendenserne for den internationale udvikling, og hvilke konsekvenser der bør drages. Det er ikke helt ordret, men det var i hvert fald indholdet i det, hr. Anker Jørgensen sagde. Det lød, som om man altså ikke ville sige noget om, hvordan man vil stille sig f. eks. i maj måned 1983. Men kan man forstå det på den måde, at det ikke bare er på nuværende tidspunkt, at socialdemokratiet ikke vil bevilge penge til raketterne i maj 1983?